

*nem tudja arcra űzni, avar nem
támad fejre, felfoghataatlan,
miért.*

*Sebogy se tudsz bántani, látod.
Jövök, megszuttyongathatsz
ezért.*

*Kávéztam. Kávéfolt kijön? Nem
jön ki, egy nő azonban ki tudja
mosni.*

*Belebogarazódtál a fülembe,
belerajzolódsz az arcomba,
félő.*

*Nil admirari, lehetne ez a tetkód,
azt jelentené, ne csodálkozz
semmin.*

*Nem engedné felejtened, csak
az eső biztos, abból is csak a
lágyan*

*permetező. Nézz néha helyettem
magunk mögé, vad helyeken
járunk.*

*Az ötvenegyes körzet egy
nála is titkosabb terület
fedősztorija.*

ORCSIK ROLAND

Karthago

*Előpakoltam a tányérokat
a reggelibe, majd bekapcsoltam
a Bartókot. A kicsalt kézmosás után
a gyerekek is végre az asztalhoz ültek.
Csörögtek a villák s a tompa kések
a fehér porcelántányérokon, aláfestve
Purcell melankóliáját. Emlékezz rám,*

*ám sorsom feledd, lamentált Dido,
és mielőtt belevesztem volna
a lefelé hajló hangszurdokba, véget
is ért a műsor. Hírmoslék következett
a már orrvérzésig ismételt
propagandával. Kikapcsoltam,
meg ne fertőzze gyerekeim
finom falatozását.
Didóra gondoltam, a síron túl
gyökerező szerelmére.
A sorsomat elvehetik, de –
egyél már apa, szakított félbe a fiam.
Ekkor vettem észre, mindvégig
szorosan markoltam a kést,
mintha láthatatlan, ám pontosan
kitapintható alvilági szellem
settenkedett volna be a konyhába.*

Diófa

*Munkaszobám ablaka
egy karcsú diófára néz.*

*Kócolja a látványt
dús koronája.*

*Kérgét bemeszelték,
meg ne rágják az őzek.*

*Kocsigumi feszül
vékony törzse körül.
Közelében egy fa sincs,
mögötte alja-erdő.*

*Munka közben olykor
elbúzom a függőnyt,*

*magamba szívom
a diófa nyugalmát.*

*Este világít törzse
a villanypózna fényében.*

*alvilág fátylós öre
az utca túloldalán.*

*Lebunyom szemem.
Hallgatása parancs.*

FEHÉR RENÁTÓ

Talasszofóbia

*A nyitás utáni két óra nyolc előtt
és a zárás előtti kettő nyolc után.
Ilyenkor az iskolai duplaórák hangjait,
meztelenség önkéntelen gerjedelmét
vagy szégyenét nem triplázza a csempe.
A víztükör feszes, alig zavarja meg
keringetés, ingerült lábtempó.*

*A mennyezeti reflektorok gyér fényén
nem segítenek homlokzati üveglapok: bár
a medencealj három métere tisztán látható,
a szembefal még tartogathat meglepetést.
Itt így kezelik az ébredező talasszofóbiát,
amit természetfilmekből diagnosztizál
ez a tengertelenségtől klórszagú ország.
A mélység húz, ha nem mindjárt csalogat,
a csupaszság pedig eleve legsebezhetőbb.
A közegellenállás lassítja a menekülést,
habár nem is tudni még: mi elől.*

*

*A bemerítkezés hidegétől az első fordulóig
eltart, amíg a test újratanulja a rendet,
a ritmust, és felveszi az utazósebességet.
Az alkarok mellkas előtt, víz fölött érnek össze,
a test akaratlan süllyedésével egy ütemre
lőnek ki lágyan a feszített ujjú kézfejek.
Mire a karok teljesen kiegyenesednek,
a leszegett fej már víz alatt van, és néha
a maga keltette sodrás még hátrébb tolja.
A vákuumba szorított szem ilyenkor rálát baszfalra,*